

Medzinárodná výstava EURÁZIA

JEMELJA (o: Leť, m: Legenda), chov. a maj.: MIKOJAN, Moskva, na snímke Galina Nikolajevna Ivanová a Irina Lvovna Švecová – uznávaná rozhodkyňa pre ruské národné plemená. Snímka: Nikolaj Moralov

V MOSKVE 23. a 24. 2. 2002

V medzinárodnom meradle má výstava psov v Rusku s názvom EURÁZIA už dlhé roky zvučné meno. Prihlasujú sa na ňu ma-

jitelia všetkých plemien psov nielen z Ruska a bývalých ázijských zväzových republík, ale aj zo zahraničia. Preto nás potešil úspech a víťazstvo našej spriaznenej duše a priateľky, vedúcej predstaviteľky chova-

teľskej stanice MIKOJAN z Moskvy, pani Galiny Nikolajevny Ivanovej. Juhorský ovčiak menom DAR z tejto chovateľskej stanice vyhral triedu šampiónov, juhorský ovčiak JEMELJA zvíťazil v triede otvorenej. No najväčšou radosťou bolo JEMELJOVO víťazstvo v Best of Bried, keď získal titul najlepšieho predstaviteľa plemena. Prvé miesto obsadil aj v I. skupine FCI.

Konala sa aj súťaž GORDOŠŤ ROSIJI s účasťou najlepších predstaviteľov národných plemien ako: čierny ruský teriér, kaukazský ovčiak, juhorský ovčiak, stredoázijský ovčiak, barzoj, sibírsky husky, ruský toy teriér a ďalšie zaujímavé národné plemená. Aj tu JEMELJA získal 1. miesto.

JEMELJA je synom legendárneho LELA, ktorý v mladosti na tejto výstave vyhral junior BEST, okrem toho šampión Ruska, mnohonásobný víťaz ruských výstav, veľmi žiadaný v chove, dáva pekné šteniatka (napr. teraz je najznámejšia jeho dcéra VERIJA, tiež mnohonásobná víťazka ruských výstav, šampiónka Ruska, jej majiteľom je chovateľská stanica MIKOJAN z Moskvy).

Mgr. Zoja Csoková

Príbeh

Spomienka na Alda

Tieto prvé riadky sa mi píšu veľmi ťažko, pretože 26. januára 2002 po krátkej a ťažkej chorobe odišiel náš najlepší psí kamarát Alberto CORRIENTES – Alda. Ani vám nemusím opisovať, aký to bol pre nás šok. Bolo to náhle a nečakané, najmä preto, že to bol psík v najlepších rokoch. 1. apríla by sa dožil 6 rokov. Zaslúžil si však psie nebičko, kde už nič neboli...

Aldo bol náš prvý psík plemena argentínska doga. Až teraz si človek uvedomí, ako veľmi nám chýba a aké silné puto sa medzi nami vytvorilo. Keď prídem domov, nik ma už nevíta pri dverách a od samej radosti ma div neprevráti. Nemá ma kto zavolať na prechádzku, v chodbe nachádzam už len obojky, vódzky, ktoré nám jeho prítomnosť neustále pripomínajú. V dome je zrazu pusto a smutno. Keď sa tak teraz na to spätne pozerám, niekedy mám pocit, že vlastne sme si nevybrali my jeho, ale on nás. A neľutujem to. Som veľmi rada, že práve on sa dostal k nám. Možno aj preto je strata Aldíka pre nás taká bolestná, že sme ho nebrali ako psa, ale ako rovnocenného člena našej rodiny. Skrátka, bola to osobnosť. Mal skvelú, vyrovnanú, priateľskú povahu, ktorou si vedel získať hádam všetkých ľudí, ktorí ho stretli. Deti ho milovali. Ešte i dnes sa musím nad tým poušmiať – vraj bojové plemeno, zabijak a ešte neviem aké pomenovania. Veľa závisí od prístupu k psíkovi a od jeho výchovy. Na druhej strane to však bol aj

vynikajúci strážca a obranár. Veľmi ma mrzí, že sme nestihli nechať si po ňom šteniatko, hoci som to neskôr plánovala. Možno sa dočkám aspoň nejakého vnuka. Uvidíme. Zaskočilo nás, že tak skoro odišiel. Keby to tak človek dopredu tušil... Vzhľadom na to, že sme si kúpili psíka s preukazom o pôvode, absolvovali sme aj prvé výstavy, bonitáciu. Bol to psík s pekným exteriérom, výstavne úspešný, dosiahol titul šampión Slovenska. Zane-

Alberto Corrientes

chal po sebe potomkov, ktorí, dúfam, budú tiež výstavne úspešní, a hádam zdedia aj kúsok z jeho povahy. Jedným slovom, budú aspoň takí ako Aldíno. Vďaka Aldovi sme spoznali aj kopy skvelých ľudí, mnohému nás naučil, začali sme sa na niektoré veci pozerat' z úplne iného zorného uhla. Keď mal človek nejaké problémy a bolo mu ťažko, vedel potešiť a obveseliť. Dúfam, že sa u nás mal dobre. Snažili sme sa mu dať všetko, čo bolo v našich silách. Brávali sme ho na výlety, na chatu, na lyžovačky, bol to jednoducho psík do každého počasia. Ak som ho náhodou na nejakú „akciu“ nevezala, každý sa pýtal, kde som nechala Alda, a kládli mi na srdce, aby som ho nabudúce určite so sebou priviedla. Vrávi sa, že najlepší liek je kúpiť si nové šteniatko. Áno, je to pravda, začínam sa obzerat' po novom psíkovi, no bojím sa, že žiaden iný pes nebude mať takú skvelú povahu ako Aldo. Niekoľko si možno povie, veď to bol iba pes. Pre nás však znamenal neskutočne veľa, bol to náš kamarát, člen rodiny.

Čas sa však, bohužiaľ, nedá vrátiť späť a ani zastaviť. Svojím odchodom si vzal kúsok z každého z nás, ostali nám krásne spomienky, zážitky a nezabudnuteľných vyše 5 rokov, ktorými náš život neuveriteľne obohatil, spestril, spríjemnil.

Vďaka ti Aldo.

Na záver by som chcela poďakovať MVDr. J. FREYOVÍ, MVDr. B. MIKLOŠOVIČOVEJ a Veterinárnej klinike JAGGY, že urobili všetko, čo bolo v ich silách.

Mgr. Eva Pastuchová
Snímka: autorka